

[Ragnhild Andersen.]

nå til enighed med deres partier om at gennemføre netop befolkningskommissionens forslag, men at det skal være nødvendigt, at et kvindeligt medlem af det høje ting opfordrer socialministeren til at lave et forslag, der er ringere end befolkningskommissionens.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen spurgte, hvad det ville koste staten at gennese føre en sådan arbejderbeskyttelseslov. Ja, det vil naturligvis koste penge, og det vil ikke alene koste staten penge, men også koste arbejdsgiverne penge. Nu hører det ærede medlem vel til de brede rygges parti, om jeg må sige det sådan, og det er vel rimeligt, at de brede rygge kommer til at bære de omkostninger, som vil komme til at påhvile de virksomheder, der indfører disse beskyttelsesforanstaltninger. Men jeg tror, at man i den forbindelse må spørge: Hvor meget kan der spares? Hvor mange menneskeliv kan der spares? Hvor mange ulykker kan undgås? Det er her, tampen brænder. Hvor mange menneskeliv er ikke gået tabt i årenes løb, fordi der ikke har været beskyttelsesforanstaltninger! Jeg skal bare nævne dette med at klatre op i kirkespir og høje tårne. Det arbejde har hidtil ikke været underkastet tilsyn, og det har kostet adskillige arbejdere livet, at det ikke har været det.

Der er også blevet stillet det spørgsmål her i dag, om arbejderbeskyttelsen vil virke produktionshemmende eller produktionsfremmende. Jeg kan ikke forstå, at nogen kan være i tvivl om, hvorvidt denne lov vil virke produktionsfremmende eller produktionshemmende. Det må være indlysende, at det vil virke fremmende for produktionen, at arbejderne føler trykthed ved deres maskiner eller byggearbejde eller hvor de nu ellers tager fat. Jeg kan i hvert fald sige, at det gælder utvivlsomt både kvindelige og mandlige arbejdere, at de med langt større trykthed går til den maskine og til det stykke værktøj, om hvilket de ved, at der er truffet alle beskyttelses- og sikkerhedsforanstaltninger. Det samme er tilfældet, når man skal op på en bygning; det er klart, at man går derop i hurtigere tempo, med bedre humør og større sikkerhed og med evne til at yde mere, når man ved, at sådanne foranstaltninger er truffet.

Der er lige et spørgsmål, som jeg i denne forbindelse gerne vil rette til den højtærede socialminister; jeg indrømmer, at det ikke direkte sorterer under socialministeren, men det sorterer vel under arbejderbeskyttelsen. Det er spørgsmålet om remiseportene ved

statsbanerne. De er gamle; de er for gamle; de er så gamle, at det er svært at få de store lokomotiver ind gennem dem, uden at der sker ulykker. Fra tid til anden er der sket mange ulykker ved statsbanerne, og fornylig er igen en arbejder blevet dræbt — det var i Aarhus — ved arbejdet med en sådan gammeldags og utidssvarende remiseport. Kan den højtærede socialminister ikke gøre sit til, at de remiseporte, der vitterligt er for små og forældede, hurtigst muligt bliver lavet større, så personalet ved statsbanerne ikke jævnlig udsættes for dødelig fare?

Lovforslaget skal jo behandles i et udvalg, og det må håbes, at det derigennem bliver bedre, og at loven meget snart må blive ført ud i livet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige støtte til en hurtig gennemførelse af lovforslaget.

Funck Jensen: Jeg kan henholde mig til mine udtalelser her i folketinget, da lovforslaget var til behandling den 1. april i år; de står sp. 4461—4462 i folketingstidenden. Jeg sagde ved den lejlighed bl. a., at jeg havde indtrykket af, at lovforslaget på en række områder gik for vidt og ville medføre en større administration end nødvendig for gennemførelsen af lovens hensigt. Nu kan vi se, hvad der kommer ud af udvalgsarbejdet; retsforbundet vil forbeholde sig sin stilling, indtil lovforslaget kommer til anden behandling.

Boye Meyer: Dette forslag til arbejderbeskyttelseslov vil, hvis det bliver gennemført, som bekendt medføre en overordentlig stærk udvidelse af gyldighedsområdet sammenlignet med den nugældende fabriklov af 1913, navnlig derigennem at også landbruget og handels- og kontorvirksomhederne skal inddrages under bestemmelserne om arbejderbeskyttelse.

Socialdemokratiets ordfører ved lovforslagets behandling i forrige rigsdagssamling, det ærede medlem hr. Bundvad, karakteriserede da også dengang lovforslaget ved at udtale, at det tilsigtede at ændre den bestående tilstand så radikalt, at der her var tale om en nydannelse. Ved en gennemgang af lovforslaget ser man også tydeligt, at det indeholder et utal af ikke tidligere eksisterende forpligtelser for virksomheder og deres indehavere, og loven vil efter min opfattelse dels i sin helhed, dels gennem sine mange specialbestemmelser gribe alt for dybt ind på mange områder.

For blot nogenlunde at danne sig et be-